

JARY

Jary (niem. *Jäckeł*) to mała wieś położona w bezpośrednim sąsiedztwie Obornik Śląskich w województwie dolnośląskim. Początki historii Jar sięgają XIV w., o czym świadczą liczne fragmenty ceramiki późnośredniowiecznej znalezione na terenie wsi. U schyłku XVIII wieku we wsi funkcjonował folwark, siedem zagród, wiatrak i jeden dom chałupnika. Z zapisów ksiąg parafialnych wynika, że w 1840 r. wieś liczyła 125 mieszkańców. Dzięki uruchomionej w 1856 r. linii kolejowej łączącej Wrocław z Poznaniem oraz umieszczeniu na tej trasie stacji Oborniki Śląskie, mieszkańcy ówczesnego Breslau mogli w prosty sposób uciec od zgiełku miasta i przenieść się do ukrytych w lesie, cichych i spokojnych Jar. W okresie międzywojennym Jary przeżył prawdziwy rozkwit. Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom wczasowiczów, korzystających z uzdrowiskowego charakteru Obornik Śląskich, we wsi otwarto piekarnię, dwie restauracje oraz dom wypoczynkowo-letniskowy.

Przedwojenny folder restauracji "Waldfrieden" – "Leżny Spokój", której właścicielem był Alfred Kasch, podkreśla walory miejscowości i jej malownicze położenie, w szczególności zachęcając do leżnych spacerów, których zwiezczeniem mógł być smaczny posiłek. Alfred Kasch sukcesywnie rozbudowywał swój biznes. Stworzony został ogródek piwny z miejscem dla 400 osób, ogród zimowy i sale na przyjęcia okolicznościowe mogące pomieścić nawet 150 gości. Przed II wojną światową naprzeciwko restauracji działał również dom wypoczynkowo-leżniskowy, który oferował miejsca noclegowe dla myśliwych polujących w okolicznych lasach. Według wspomnień niemieckich mieszkańców Jar, którzy pozostali na tych terenach po wojnie, na polowania do pobliskich lasów przyjeżdżał sam Adolf Hitler. Na pamiątkę tych wizyt przy głównej ulicy miejscowości wmurowano dwa kamienie, które nie zachowały się.

Pomimo, że dziś Oborniki Leżskie nie posiadają statusu uzdrowiska, a w Jarach nie funkcjonuje już restauracja i dom wypoczynkowy, miejscowość nadal posiada walory przyciągające spragnionych ciszy, spokoju i czystego powietrza. Najstarszy budynek, który znajduje się w Jarach to pięknie zachowana chałupa szachulcowa z drugiej połowy XIX w. W miejscowości jest także kilka budynków pochodzących z początków XX w., spośród których na uwagę zasługuje drewniany dom z bogato zdobionym ażurowym gankiem. W budynku dawnej restauracji „Leżny Spokój” mieści się aktualnie świetlica wiejska, która została odrestaurowana i pełni rolę miejsca spotkań dla mieszkańców.

Głęboko w lesie, przy ścieżce, która prowadzi do Urazu stoi pomniemiecki kamienny drogowskaz, który spacerowiczom wskazuje drogę do Jar, Rożcisławic, Urazu i Lubnowa. Do Jar prowadzi droga asfaltowa, która pod koniec wsi zamienia się w leżny dukt, co powoduje, że wjazd do miejscowości samochodem jest możliwy tylko z jednej strony. Droga otoczona jest lasem, tworzącym swoisty "bramę wjazdową", która robi najwciśsze wrażenie wiosną i jesienią.

Przez wieś prowadzi bardzo intensywnie uczęszczany szlak pieszo-rowerowy z miejscem postojowym znajdującym się w sercu miejscowości. Wieś Jary w 2017 r. zdobyła II miejsce w prestiżowym konkursie "Piękna Wieś Dolnośląska" w kategorii Najlepsze przedsięwzięcie odnowy wsi "Jary – aktywna i gościnna wieś".

W Jarach znajduje się gospodarstwo ekologiczne posiadające certyfikat potwierdzający pochodzenie organiczne produktów, które posiada kilkadziesiąt krów. Gospodarstwo zajmuje się wyrobem i sprzedażą mleka i wyrobów mlecznych oraz wypiekiem domowego chleba. Nabyć można również ekologiczne jajka od "szczepiliwych kurek", sezonowe warzywa i owoce oraz miód. Okoliczne lasy obfitują w wiele gatunków grzybów oraz jagody i jeżyny. W czasie spacerów można obserwować bogatą roślinność oraz różne gatunki zwierząt. W jarskim lesie ukryta jest szkoła leśna, w której prowadzone są zajęcia edukacji ekologicznej dla najmłodszych.

- [Udostępnij](#)
- [Drukuj](#)
- [PDF](#)